

УКРАЇНСЬКА ПРАВДА

Постійне посилання: <http://www.pravda.com.ua/columns/2011/02/15/5917960/>

Out with the dictatorship!

Вівторок, 15 лютого 2011, 12:14

Хосні Мубарак пішов. Майже після тридцятирічного правління країною. Після десятиліть тотального контролю за всіма інститутами державної влади та суспільства. Після багатьох років повної монополії на істину.

Диктатура впала. Бо її час минув. Бо народ вийшов на вулиці. Бо набридло.

Диктатор пішов безславно. Хоча мав шанс здобути вдячність від нації і заслужити на історичний спомин нащадків, як який-небудь Хеопс чи Тутанхамон. Навряд чи мумію Мубарака виставили б у знаменитому Каїрському музеї, але, принаймні, він мав нагоду залишитися в історії Єгипту як діяч, що допоміг країні піднятися з колін, стати справжнім демократичним лідером арабського світу.

Він пішов, бо не врахував одного фактору, про існування якого в своїй власній країні, мабуть, і не підозрював – волі людей, їх почуття гідності та права на громадянський спротив, їх права на перемогу у протистоянні з диктатурою. Як говорить одне єгипетське прислів'я: перша крапля дощу може бути початком цілої повені. Він не розгледів цієї краплі. І програв.

В Мубараку останніх днів ми можемо побачити долю всіх диктаторів світу. Яким би ти не видавався собі сильним та незламним сьогодні, завтра – ти слабкий, немічний і нікому не потрібний. Бо владі, заснованій на фальсифікаціях та примусі рано чи пізно приходить кінець.

Розсипаються вщент непорушні кам'яні мури. І проклинає тебе народ, який ще вчора вдягав у рушники твої портрети. І дула танків вірної та відданої армії поволі розвертаються у бік президентського палацу. І соратники, які ще вчора запевняли тебе в тому, що ти найкращий та найсильніший, сьогодні говорять, що "треба тікати"... І руки, які вчора кидали тобі квіти, готові жбурнути в твій бік каменюку, видряпану на площі Тахрір.

Це відбувається дуже швидко і несподівано для тебе. Бо ти – диктатор. Бо ти заслужив таке прощання. Це – закон сучасного світу. Це закон XXI століття.

Світ уже не той. Люди, які мають Інтернет і супутникову антену, а тому добре знають, що таке воля, свобода і права людини, все менше і менше здатні прощати диктатурі. Це раніше для того, щоб заробити на гнів усього суспільства треба було, як мінімум, організувати геноцид – голодомор та розстріли цілих верств населення.

Зараз цей ліміт диктаторів значно звузився. І каталізатором може стати що завгодно: репресивний податковий кодекс, вкрадене Міжгір'я, брутальні дії міліції чи годинно-кілометрові пробки на Подолі у час виїзду диктатора на роботу. Ці правила тепер діятимуть незмінно незалежно від того скільки ти при владі – тридцять років чи рік... Гарантійний термін диктатури сьогодні не більший ніж у йогурту.

Можна аналізувати, хто, зрештою, прийде до влади у Єгипті. Чи вдасться країні побудувати справжнє громадянське суспільство, чи навпаки – належить пройти через чистилище чергової ортодоксії. Я дуже сподіваюсь, що молодь і особливо динамічний середній клас Єгипту не дадуть вкрати свою революцію і зможуть зробити відповідальний вибір в ім'я демократичного майбутнього своєї країни і всього регіону. Сьогодні ж доведено, що народ перемагає тоді, коли піднімається з колін. Тоді, коли хоче перемогти. І це ще одне непорушне правило, яке діє і на берегах Нілу і на схилах Дніпра.

І ще про одне, важливе. Влада диктаторів дуже боїться відкритого суспільства, правди, критичного мислення та альтернативної точки зору, вона несамовито боїться самої інформації як такої. Що ж, у мене для них погані новини.

Події у Єгипті та в Тунісі показали, що правда та інформація виступили проти диктатури. А це дуже

сильні супротивники. Перемогти їх неможливо. І це ще одне правило сучасного світу, яке диктатори ігнорують. Революція в Єгипті стала, можливо, першою в світі революцією соціальних мереж. Проти Мубарака і диктатури виступили Facebook, Twitter і Google. Це така зброя, у порівнянні з якою спецполк президентської охорони, прокуратура та служба безпеки просто картонне опудало.

Були спроби обмежити протестувальників в Єгипті у доступі до інформації. Вимкнули Інтернет, відключили мобільний зв'язок, заарештували представника компанії "Google" в Єгипті. Ну й що? Безінтернетний Twitter з'явився в повсталому Каїрі менш ніж за добу з допомогою вже згаданого Google. І майже всі дії мітингувальників координувалися з Інтернету. А з ним змагатися дуже важко, майже нереально (Вікторе Федоровичу, Інтернет – це такі "бумажки", що Вам час від часу заносить Ганя Герман J),

Отак от, Вікторе Федоровичу. "Почую кожного" – це не з вашого передвиборчого плакату, це з twitter-а. Він працює за такими законами і, на відміну від Вас, виконує свої "передвиборчі обіцянки"...

...Я вітаю народ Єгипту з першою здобутою мирною перемогою у протистоянні з диктатурою. І бажаю країні сфінксів та пірамід процвітання, успіхів та щастя. Хай у вас все складеться добре. Нехай у вас буде так, як завжди було у Шарм-ель-Шейху (до акул), але плюс справжня свобода і справедливість. Успіх, якщо докласти всіх зусиль, неодмінно прийде. Тому я кажу: привіт, Новий Єгипте, прощай, диктатуро...

P.S. Минулого тижня Віктор Янукович, спілкуючись з журналістами, запитав: хіба я схожий на людину, яка чогось боїться?... Ту ж саму фразу сказав і Мубарак два тижні тому...

Ага, схожий...

© 2000-2010 "Українська правда"

Передрук матеріалів тільки за наявністю гіперпосилання на www.pravda.com.ua